

Дѣйствиe III.

ИСТОРИКЪ.

I.

(Въ кѣщата на Кремуция Корда. Кремуций и тѣхна робове.)

Кремуций.

Обрядътъ за освобождението е вече извършенъ! Вие сте свободни, приятели мои. Благодаря боговете, че успѣхъ да ви укажа благодарѣние. Вчера азъ продадохъ своятъ чифликъ: ето парите, които зехъ за него. Жена и дѣца азъ нѣмамъ, немамъ така сѣщо и близки роднини; раздавамъ ви това по равна частъ. Прощавайте и не забравяйте своитъ господарь!... Вие ми служихте вѣрно... благодаря ви. Струва ми се, азъ не сѣмъ заслужилъ съ нищо вашите проклѣтия. Азъ сѣмъ са обхождалъ съ васъ кротко; вие не сте испитвале камшигътъ по гърбовете си: вие сте били сити и облѣчени; азъ сѣмъ ви обичалъ като дѣца; а ако сѣмъ направилъ нѣкому отъ васъ неприятностъ, то простете ма и забравете я!

Единъ отъ робовете (Нада въ краката му и плаче).

Господарю нашъ! Баща и благодарѣтелю нашъ! не-
щеме ние да се махнеме отъ тебе, дордѣто са не довѣ-
ришъ намъ, на твоите вѣрни слуги. Азъ не сѣмъ грѣхъ,
— азъ нѣма да остава своятъ благодарѣтель, ако ще